

Prima scrisoare a lui Petru

Salutări

1 Petru, apostol al lui Isus Hristos, către cei aleși care locuiesc ca străini împrăștiați în regiunile Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, ² fiind aleși după preștiința lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea făcută de Duhul, ca să fiți ascultători și să fiți stropiți și curățiți prin sângele lui Isus Hristos. Har vouă și pace din belșug!

Nădejdea cea vie

³ Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos care, în marea Lui îndurare, ne-a născut din nou, prin învierea din morți a lui Isus Hristos, pentru nădejdea cea vie, ⁴ adică pentru moștenirea care nu se strică, nu se pătează și nu se ofilește, păstrată în ceruri pentru voi, ⁵ care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în timpul de pe urmă. ⁶ În acestea voi vă bucurați chiar dacă acum, pentru puțin timp, trebuie să fiți întristați prin diferite încercări, ⁷ astfel încât, curățirea credinței voastre, cu mult mai prețioasă decât aurul pieritor care este curățit și el prin foc, să aducă laudă,

slavă și cinste la venirea lui Isus Hristos. ⁸ Pe El, deși nu L-ați văzut, Îl iubiți, și credeți în El, deși acum nu-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și glorioasă, ⁹ primind ceea ce este ținta credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.

¹⁰ Despre această mântuire se întrebau și cercetau profeții care au profețit despre harul ce urma să vă fie dat. ¹¹ Ei căutau să afle timpul și împrejurările pe care li le arăta Duhul lui Hristos din ei, când le mărturisea mai dinainte despre suferința lui Hristos și despre slava care avea să vină după aceea. ¹² Lor li s-a descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru slujirea voastră erau cele ce v-au fost vestite acum de cei ce v-au adus Evanghelia prin Duhul Sfânt[‡] trimis din cer, lucruri pe care și îngerii doresc să le înțeleagă.

Chemare la o viață sfântă

¹³ De aceea, pregătiți-vă mintea de lucru[‡] și fiți treji, și încredeți-vă pe deplin în harul care vă va fi adus la venirea lui Isus Hristos. ¹⁴ Ca niște copii ascultători, nu urmați poftetele de altădată, când erați în neștiință, ¹⁵ ci, după cum Cel ce v-a chemat

[‡] 1.12 Lit.: „în Duhul Sfânt”.

[‡] 1.13 Lit.: „încingeți-vă coapsele minții”.

este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră,¹⁶ fiindcă este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!”¹⁷ Iar dacă-l numiți „Tată” pe Acela care, fără favoruri, judecă pe fiecare după fapta lui, purtați-vă cu teamă de Dumnezeu în timpul călătoriei voastre în lume ca străini.¹⁸ Voi știți că nu cu lucruri ce pier,[‡] cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din traiul vostru deșert, moștenit de la părinți,¹⁹ ci cu sângele scump al lui Hristos, „mielul fără pată și fără cusur”,²⁰ cel care a fost cunoscut înainte de întemeierea lumii și a fost arătat în timpurile de pe urmă pentru voi,²¹ cei ce prin El credeți în Dumnezeu, care L-a înviat din morți și I-a dat slavă ca să vă puneți credința și nădejdea voastră în Dumnezeu.

²² Ca unii care v-ați curățit sufletele prin ascultarea adevărului ce duce la dragoste frățească sinceră, iubiți-vă stăruitor unii pe alții, cu o inimă curată,²³ fiindcă ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare, prin cuvântul cel viu și nepieritor al lui Dumnezeu,²⁴ fiindcă:

orice făptură este ca iarba
și toată slava ei ca floarea ierbii:
iarba se usucă și floarea cade

²⁵ dar cuvântul Domnului rămâne veșnic[‡].

Și acesta este cuvântul care v-a fost vestit.

Piatra cea vie și poporul lui Dumnezeu

2 Părăsiți, deci, orice răutate și orice înșelăciune, ipocrizia, invidia și orice bârfă,² și să doriți laptele duhovnicesc cel adevărat ca niște noi-născuți, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire,³ dacă „ați gustat și ați văzut cât de bun este Domnul”.

⁴ Aproiați-vă de El, Piatra cea vie, respinsă de oameni, dar aleasă și prețioasă înaintea lui Dumnezeu⁵ și lăsați-vă zidiți ca niște pietre vii într-o casă duhovnicească, ca să fiți o preoție sfântă care aduce jertfe duhovnicești, bine primite de Dumnezeu, prin Isus Hristos,⁶ fiindcă Scriptura zice:

Iată, pun în Sion o piatră
piatra din capul unghiului,
aleasă, prețioasă
Și cine se încrede în ea,
nicidecum nu se va rușina.

⁷ Astfel, ea este onoarea voastră, a celor ce credeți, dar pentru cei ce nu cred, ea este:

piatra respinsă de meșteri,
dar ajunsă în capul unghiului.

⁸ și ajunge să le fie:
o piatră de poticnire
și o stâncă de cădere.

Se împiedică de ea cei ce nu primesc Cuvântul și la aceasta au și fost sortiți.

⁹ Voi însă sunteți „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt,

[‡] 1.18 Lit.: „putrezesc”.

[‡] 1.25 Lit.: „în veac”.

un popor adunat de Dumnezeu ca să vestească faptele mărețe” ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina sa minunată.

¹⁰ Voi, care altădată nu erați un popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi care nu primiserăți îndurare, acum ați primit îndurare.

Viața creștinilor în lume

¹¹ Preaiubiților, ca pe niște străini călători și exilați în lume, vă îndemn să vă feriți de poftele trupești, care se luptă cu sufletul.

¹² Să aveți o purtare frumoasă în mijlocul neamurilor păgâne, pentru ca, văzând faptele voastre bune, ei, care vă acuză ca pe niște răufăcători, să-i dea slavă[‡] lui Dumnezeu în Ziua venirii Lui.

¹³ Supuneți-vă tuturor instituțiilor[‡] pentru Domnul: atât împăratului ca suveran, ¹⁴ cât și guvernatorilor, pentru că ei sunt trimișii lui ca să-i pedepsească pe răufăcători și să-i laude pe cei ce fac binele. ¹⁵ Aceasta este voia lui Dumnezeu ca, făcând binele, să aducem la tăcere necunoașterea oamenilor nepricepuți, ¹⁶ căci noi suntem niște oameni liberi, care nu fac din libertate o umbrelă a răutății, ci trăim ca niște robi ai lui Dumnezeu. ¹⁷ Respectați-i pe toți, iubiți-i pe frați,

temeți-vă de Dumnezeu și onorați-l pe împărat!

Exemplul lui Hristos

¹⁸ Slujitorilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu tot respectul,[‡] nu numai celor buni și cumsecade, chiar și celor dificili, ¹⁹ fiindcă este un har, dacă cineva, din cauza credinței în Dumnezeu,[‡] rabdă suferința și suferă pe nedrept. ²⁰ De fapt, ce laudă este dacă răbdați o pedeapsă pentru că ați făcut ceva rău? Dar dacă răbdați și suferiți pentru că ați făcut binele, atunci este un har de la Dumnezeu. ²¹ Căci la aceasta ați și fost chemați, fiindcă și Hristos a pătitit pentru voi și v-a lăsat un model[‡] ca să călcați pe urmele Lui.[‡]

²² El n-a făcut păcat

și în gura Lui

nu s-a aflat înșelăciune,

²³ Când a fost batjocorit, în timp ce suferea, nu a întors batjocura, nu a amenințat, ci s-a lăsat în seama Celui ce judecă drept. ²⁴ El a purtat păcatele noastre în trupul Lui, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate. „Prin rănilor Lui ați fost vindecați” ²⁵ fiindcă erați „ca niște oi rătăcite”, dar acum ați fost aduși înapoi la Păstorul și Conducătorul[‡] sufletelor voastre.

[‡] 2.12 Adică, să-i dea dreptate în Ziua venirii lui Isus, în Ziua judecării. [‡] 2.13 Lit.: „omenești”. [‡] 2.18 Lit.: „toată teama”. [‡] 2.19 Lit.: „conștiinței sale pentru Dumnezeu”. [‡] 2.21 Sau: „țipar”; „exemplu”; „o urmă”. [‡] 2.21 Sau: „v-a lăsat țiparul urmei sale, ca să călcați după pașii lui.” [‡] 2.25 Lit.: „episcopul”.

Familia creștină

3 În același fel și voi, soțiilor, fiți supuse bărbaților voștri, așa încât, chiar dacă unii nu vor să asculte de cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea soțiilor lor, ²văzându-vă viața voastră trăită cu temere și curăție, ³care nu este viața dinafară, împodobită cu aranjări și împletituri de păr pretențioase, cu bijuterii de aur sau cu haine de lux, ⁴ci aceea dinlăuntru – adică viața inimii, cu frumusețea de neofilit a unui duh blând și liniștit, care are mare preț înaintea lui Dumnezeu. ⁵Așa se împodobeau femeile sfinte de altădată și își puneau nădejdea în Dumnezeu, fiind supuse bărbaților lor, ⁶cum l-a ascultat și Sara pe Avraam, numindu-l „domnul meu”. Voi v-ați făcut fiicele ei, când perseverați în facerea binelui fără să vă temeți de vreo tulburare din partea altora.

⁷Și tot așa și voi, bărbaților, trăiți[‡] împreună cu înțelepciune cu soțiile voastre, așa cum trebuie să vă purtați cu un vas mai delicat; dați-le cinste, așa cum trebuie celor ce moștenesc împreună cu voi harul vieții, ca să nu vă fie împiedicate rugăciunile.

Sfaturi și îndemnuri

⁸Gândiți spre același țel, în unitate, simțiți unii cu alții, fiți prietenoși, fiți miloși unii cu alții și smeriți; ⁹nu răspundeți la rău cu rău, nici cu jignire la jigniri, ci, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, să moșteniți binecuvântarea.[‡]

¹⁰Pentru că:

cine vrea viața și o iubește
și vrea să vadă zile bune,
să-și oprească limba de la rău
și buzele de la vorbirea înșelătoare,
¹¹să se abată de la rău
și să facă binele,
să caute pacea,
și să alerge după ea,
¹²fiindcă ochii Domnului
sunt peste cei drepți,
și urechile Lui
iau aminte la rugăciunea lor,
dar fața Domnului
este împotriva celor ce fac răul.

Creștinii în fața persecuțiilor

¹³Și cine va dori să vă facă rău, dacă voi sunteți mereu gata să faceți[‡] binele?
¹⁴Iar dacă suferiți pentru dreptate, ferice de voi! Nu vă temeți și nu vă tulburați de teama lor, ¹⁵ci sfințiți-L în inimile voastre pe

[‡] 3.7 Lit.: „locuțiți împreună, în aceeași casă”.

[‡] 3.9 Lit.: „Să moșteniți binecuvântarea”.

[‡] 3.13 Lit.: „plini de zel”.

Hristos ca Domn și fiți întotdeauna gata să vă apărați credința față de oricine vă cere să explicați nădejdea care se vede în voi.¹⁶ Răspundeți-le cu blândețe și cu grijă,[‡] cu o conștiință curată, așa încât tocmai în ceea ce sunteți vorbiți de rău, să fie rușinați, ei cei care vă defăimează purtarea voastră bună în Hristos.¹⁷ Fiindcă este mai bine să suferiți pentru că ați făcut binele, dacă așa este voia lui Dumnezeu, decât pentru că ați făcut răul.¹⁸ Căci și Hristos a pățit o singură dată pentru păcate, El, cel Drept pentru cei nedreți, ca să vă aducă la Dumnezeu, fiind omorât în trup, dar fiind înviat în Duhul.¹⁹ În Duhul El a mers și a vestit și duhurilor întemnițate,²⁰ care n-au ascultat pe vremuri, când răbdarea lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se construia arca[‡] în care au fost salvate din apă numai opt suflete.²¹ Acest simbol[‡] al botezului, vă salvează și pe voi acum, prin învierea lui Hristos, adică nu spălarea de murdăria trupului, ci răspunsul dat lui Dumnezeu de o conștiință curată.²² Hristos este la dreapta lui Dumnezeu, acum, de când S-a înălțat, fiindu-i supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

O viață nouă

4 Așadar, întrucât Hristos a suferit în trup,[‡] înarmați-vă și voi cu aceeași gândire,[‡] fiindcă acela care suferă în trup a încheiat-o cu păcatul,² și nu mai trăiește în poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu, în tot restul vieții sale pământești.[‡] ³ Destul că în trecut ați lucrat după voia păgânilor, trăind în destrăbălări, în pofte, în potop de vin, în chefuri, în beții și în idolatrii nelegiuite! ⁴ De aceea, ei se miră că nu veniți[‡] cu ei în depravarea lor neînfrânată și vă batjocoresc; ⁵ dar vor da socoteală Celui care este gata să judece și viii și morții. ⁶ Căci pentru aceasta a și fost vestită Evanghelia și morților, pentru ca, după ce au fost judecați ca oameni în trup, să trăiască după Dumnezeu, prin Duhul.[‡]

⁷ Sfârșitul tuturor s-a apropiat. Fiți, așadar, înțelepți și fiți treji, gata de rugăciune. ⁸ Înainte de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru că dragostea acoperă foarte multe păcate. ⁹ Fiți bune gazde unii pentru alții, fără plângeri, ¹⁰ slujiți-vă unii pe alții, fiecare după darul pe care l-a primit, ca niște buni administratori ai harului de multe

[‡] 3.16 Lit.: „temere”. [‡] 3.20 Lit.: „chivot”. [‡] 3.21 Lit.: „antitip”, adică „prefigurare”, „schemă”, „țipar”. [‡] 4.1 Lit.: „în carne”. [‡] 4.1 Lit.: „luați armura aceleiași gândiri”. [‡] 4.2 Lit.: „în trup”. [‡] 4.4 Lit.: „nu participați”.

[‡] 4.6 Este posibil să fie vorba despre cei morți înainte de Hristos, care au avut credință în Dumnezeu. Ei ca oameni, au murit, dar prin Duhul lui Dumnezeu trăiesc pentru Dumnezeu, iar împlinirea credinței lor la Cruce, le-a fost vestită de Hristos, după moartea sa și după învierea sa în Duhul, vezi 1Pet 3.18-20.

feluri al lui Dumnezeu. ¹¹ Când vorbește cineva, să vorbească din cuvintele lui Dumnezeu[‡]; când slujește cineva, să slujească prin puterea lui Dumnezeu[‡], ca în toate Dumnezeu să fie slăvit, prin Isus Hristos, a lui să fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin!

Bucuria în persecuții

¹² Preaiubiților, să nu vă mirați de focul încercării venite peste voi, ca de ceva abătut pe neașteptate asupra voastră, ¹³ ci, bucurați-vă că sunteți părtași la patimile lui Hristos, așa încât să vă bucurați, tot așa, fericiți, la arătarea slavei Lui. ¹⁴ Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Hristos, ferice de voi, fiindcă Duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.[‡] ¹⁵ Nimeni dintre voi însă să nu sufere ca ucigaș, ori hoț, ori răufăcător, sau ca unul care se amestecă în treburile altora, ¹⁶ iar dacă suferă cineva pentru că este creștin, să nu îi fie rușine, ci să îl slăvească pe Dumnezeu pentru acest nume. ¹⁷ Căci a sosit timpul ca judecata să înceapă cu cei din casa lui Dumnezeu; iar dacă începe cu noi, atunci care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? ¹⁸ Și atunci:

dacă omul drept cu greu va fi mântuit,

ce se va alege
de omul nelegiuit și păcătos?[‡]

¹⁹ Din această cauză, cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletele Creatorului cel credincios, și să persevereze în facerea binelui.

Îndatoririle în comunitate

5 Pe conducătorii[‡] voștri eu așa îi îndemn, ca unul care sunt și eu prezbiter împreună cu ei și sunt martor al patimilor lui Hristos, precum și părtaș al slavei ce va fi arătată în viitor: ² să păstoriți turma lui Dumnezeu care este dată în grija voastră, nu din obligație, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu; nu pentru un câștig strâmb, ci cu dăruire; ³ nu ca și cum ați domni peste o moștenire, ci dându-vă exemple pentru turmă. ⁴ Iar când Se va arăta Mai-Marele Păstorilor veți primi cununa nepieritoare a gloriei.

⁵ La fel și voi, tinerilor, supuneți-vă celor mai în vârstă[‡], și toți, unii față de alții, să vă îmbrăcați cu smerenie fiindcă:

Dumnezeu stă împotriva celor mândri,
dar celor smeriți le dă har.

⁶ Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea intervenției sale, El să vă înalțe. ⁷ Puneți-vă toate grijurile voastre în brațele Lui, fiindcă

[‡] 4.11 Lit.: „ca pe cuvintele lui Dumnezeu”, pentru că sunt cuvintele lui Dumnezeu. [‡] 4.11 Lit.: „așa cum se face prin puterea primită de la Dumnezeu”. [‡] Unele manuscrise adaugă: „acest nume este hulit de ei iar de voi este slăvit”.

[‡] 4.18 Lit.: „cel nelegiuit și cel păcătos cum vor sta?”

[‡] 5.1 Lit.: „prezbiteri”.

[‡] 5.5 Sau: „prezbiterilor”.

El se îngrijește de voi. ⁸ Fiți treji la minte și vegheați! Vrăjmașul vostru, Diavolul, vă dă târcoale ca un leu care rage și caută pe cine să înghită, ⁹ dar voi să vă împotriviți lui, puternici în credință, știind că și frații voștri din lumea întreagă trec prin același fel de suferințe. ¹⁰ Iar Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat la veșnica Lui glorie în Hristos Isus, după ce veți fi pățimit puțin timp vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face de neclintit. ¹¹ A Lui să fie stăpânirea în veci! Amin!

Salutări

¹² V-am scris pe scurt prin Silvan, fratele credincios - așa cum îl prezint eu celorlalți, încurajându-vă și mărturisind că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu și să stați tari în el. ¹³ Vă salută de aici din „Babilon”[‡] – Biserica aleasă împreună cu voi – precum și Marcu, fiul meu. ¹⁴ Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutarea iubirii. Pace vouă, tuturor celor care sunteți în Hristos!

[‡] Babilon este un nume simbolic pentru Roma.

A doua scrisoare a lui Petru

Salutări

1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei care au primit o credință de aceeași mare valoare cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. ²Har vouă și pacea să vă fie deplină prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, Domnul nostru!

Alegerea și chemarea creștinului

³Puterea lui divină ne-a dăruit toate cele privitoare la viață și evlavie, prin cunoașterea Aceluia care ne-a chemat la[‡] gloria sa[‡] și la caracterul său ales. ⁴Prin ele ne-au fost dăruite și făgăduințele Lui, nespuse de mari și prețioase, ca prin ele să deveniți părtași firii[‡] dumnezeiești, scăpând de putregaiul care este în lume din cauza poftelor.

Scara virtuților

⁵Pentru aceste motive, străduiți-vă și adăugați la credința voastră caracterul

ales,[‡] la caracterul ales cunoașterea,⁶ la cunoaștere stăpânirea de sine,[‡] la stăpânirea de sine răbdarea, la răbdare evlavia,⁷ la evlavie dragostea frățească, la dragostea frățească, iubirea. ⁸Într-adevăr, dacă le aveți din belșug, ele nu vă vor lăsa să ajungeți nici leneși,[‡] nici neroditori spre cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos. ⁹Însă omul căruia îi lipsesc aceste lucruri, este orb în miopia lui, și uită că a fost curățit de vechile lui păcate.

¹⁰De aceea, cu atât mai mult, fraților, străduiți-vă să vă întăriți chemarea și alegerea, fiindcă dacă veți împlini cele amintite, nu veți greși niciodată¹¹ și astfel vi se va da din plin intrare în împărăția veșnică a Domnului nostru Isus Hristos.

Nevoia aducerii aminte

¹²De aceea, eu voi fi mereu gata să vă aduc aminte de aceste lucruri, chiar dacă le știți deja și sunteți deja statornici în adevărul ce vi s-a arătat.[‡] ¹³Cred că este drept să vă aduc aminte cât timp sunt în viață,[‡]

[‡] Sau: „prin”. [‡] 1:3 Lit.: „proprie”. [‡] 1.4 Sau: „naturii” (gr. physis). Ideea nu este că oamenii credincioși sunt îndumnezeiți, ci că participăm prin asociere la viața lui Dumnezeu și la valorile sale, într-o anumită intimitate cu natura sa. Cu alte cuvinte, suntem făcuți compatibili să fim în prezența acestei naturi divine și să comunicăm cu Dumnezeu și El cu noi, prin Duhul Sfânt, pe care ni l-a dat să stea în noi. Paradigma conviețuirii omului cu Dumnezeu se vede în întruparea Fiului divin. [‡] 1.5 Sau: „virtutea”. Unii traduc „fapta”. [‡] 1.6 Sau: „auto-controlul”. [‡] Sau: „neglijenți”. [‡] 1:12 Lit.: „arătat”, sau: „a fost adus vouă”. [‡] Lit.: „în acest cort”.

¹⁴ fiindcă știu că în curând voi părăsi trupul acesta,[†] după cum mi-a arătat Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. ¹⁵ Mă voi strădui, deci, ca și după plecarea mea să vă puteți mereu aduce aminte de ele.

Martori ai slavei lui Hristos

¹⁶ Noi nu am căutat să vă facem cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos prin povestiri sofisticate, ci ca martori oculari ai măreției lui. ¹⁷ El a primit cinste și slavă de la Dumnezeu Tatăl, când un glas l-a vorbit din măreția slavei: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care Îmi găsesc bucuria!”[†] ¹⁸ Noi înșine am auzit acest glas venit din cer, când eram cu El pe muntele sfânt. ¹⁹ Și astfel, cuvântul profeților este întărit, iar voi bine faceți că-l priviți ca pe o făclie care strălucește în întuneric până se va lumina de ziua și va răsări luceafărul în inimile voastre. ²⁰ Să știți bine, înainte de toate, că nici o profeție din Scriptură nu este lăsată[†] în voia propriei interpretări a cuiva, ²¹ fiindcă nici o profeție n-a venit vreodată prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu conduși de Duhul Sfânt.

Pericolul învățătorilor falși

2 Pentru că în poporul Israel au apărut profeți falși, la fel și printre voi, vor veni învățători falși care vor strecura pe furiș rătăcirii distrugătoare, tăgăduindu-L chiar pe Stăpânul care i-a răscumpărat, și aducându-și o nimicire grabnică asupra lor înșiși. ² Mulți îi vor urma în destrăbălările lor și din cauza lor Calea adevărului va fi vorbită de rău. ³ Vor căuta cu lăcomie să câștige de pe urma voastră prin cuvinte bine alcătuite[†] – ei, a căror judecată este hotărâtă de mult și nu stă degeaba, și a căror nimicire nu se va lăsa așteptată.[‡]

Dumnezeu va face dreptate

⁴ Astfel, iată că Dumnezeu nu i-a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc[†] legați în lanțurile întunericului, păstrați pentru judecată; ⁵ tot așa, El n-a cruțat lumea de la început, ci a păstrat doar opt persoane, pe Noe vestitorul dreptății și pe alți șapte, și a adus potopul[†] peste lumea aceea de nelegiuți; ⁶ și, la fel, El a condamnat cetățile Sodoma și Gomora, și le-a prefăcut în cenușă, ca să le dea ca exemplu celor care vor fi nelegiuți în

[†] Lit.: „în curând va fi mutarea cortului meu”. [†] Lit.: „în care am binevoit”; sau: „în care este voia Mea”. [†] 1.20 Sau: „nu este venită prin propria interpretare a cuiva”. [†] 2.3 Lit.: „cuvinte modelate”, sau: „cuvinte inventate”. [†] 2.3 Lit.: „nu doarme”. [†] Lit.: Tartar. Termenul este folosit în textele apocaliptice, cu înțelesul de loc al pedepsei, și este tradus ca Abis sau Adânc, închisoarea îngerilor răzvrățiți. [†] 2.5 Gr.: kataklismos.

viitor. ⁷ L-a izbăvit însă pe Lot cel drept, care se necăjea din cauza destrăbălării acelor oameni stricați ⁸ – căci omul acesta drept, în timp ce locuia în mijlocul lor, zi și noapte[†] își chinuia sufletul său cel drept, când vedea și auzea nelegiuirile lor. ⁹ Atunci înseamnă că, într-adevăr, Domnul știe cum să-i scape din încercare pe cei credincioși[†] și cum să-i păstreze pentru ziua Judecării pe cei nedrepți, ca să fie pedepsiți, ¹⁰ mai ales pe cei care umblă poftind trupul altuia,[†] în dorință necurată și înjositoare, și disprețuiesc stăpânirea.

Rătăcirea celor imorali și răzvrățiți

Ei sunt îndrăzneți și aroganți, nu se tem să-i defăimeze pe cei în poziții de cinste,[†] ¹¹ în timp ce îngerii, care sunt mult mai puternici și mai tari decât ei, nu aduc împotriva lor nici o judecată defăimătoare înaintea Domnului.[†] ¹² Acești oameni însă, ca niște animale fără minte,[†] sortite din fire să fie prinse și ucise, disprețuiesc ceea ce nu cunosc și vor pieri în stricăciunea lor. ¹³ Sunt niște ticăloși ce vor primi ticăloșia ca plată,[†] sunt oameni conduși de plăceri și destrăbălari ziua în amiaza mare,[†] niște murdari și spurcați,[†]

visându-și mereu înșelăciunile, abuzând mereu de mesele voastre,[†] ¹⁴ scăpărându-le ochii după desfrânare și nesătui de păcat, ademenind sufletele nestatornice, cu inimi dedate la lăcomie, oameni blestemați.[†] ¹⁵ S-au rătăcit părăsind calea dreaptă și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit răsplata nedreptății ¹⁶ și a fost muștrat pentru nelegiuirea lui când i-a vorbit cu glas de om un animal necuvântător ca să oprească nebunia profetului.

¹⁷ Ei sunt ca niște fântâni uscate, niște nori fără ploaie vânturați de furtună, lor le-a fost păstrat întunericul cel mai adânc. ¹⁸ Cu vorbe îndrăznețe și deșarte îi ademenesc la destrăbălări, prin poftele trupului lor, pe cei de curând scăpați dintre rătăciți. ¹⁹ Le vestesc altora libertatea, în timp ce ei înșiși sunt robii putreziciunii – fiindcă ce te stăpânește, aceea te și înrobește. ²⁰ Căci aceia care, după ce au scăpat de murdăriile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, iarăși se încurcă în ele și sunt iarăși învinși, vor ajunge în cele din urmă într-o stare mai rea decât cea dintâi. ²¹ Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut deloc calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să

[†] 2.8 Lit.: „zi după zi”, sau: „în fiecare zi”. [†] 2.9 Lit.: „cei evlavioși”. [†] 2.10 Lit.: „în dosul cârnii”. [†] Lit.: „în glorie”. Se poate referi la oameni în poziții de conducere, dar și la îngeri, sau ființe slăvite, în glorie; vezi Iuda 1,8.

[†] Var.: „înaintea Domnului”. [†] 2.12 Lit.: „fără cuvinte”, adică: „fără știință” sau „necuvântătoare” (gr. *alogas*).

[†] 2.13 Lit.: „sunt nedrepți și vor primi nedreptatea ca plată”. [†] 2.13 Lit.: „își urmează plăcerile în ziua indulgenței”.

[†] Lit.: „pete și defecte”. [†] 2.13 Lit.: „îmbuibându-se între voi”. [†] 2.14 Lit.: „copii ai blestemului”.

se întorc de la porunca sfântă care le-a fost încredințată. ²² Cu ei se întâmplă ca în proverbele cele adevărate:

„Câinele se întoarce la ce a vomitat” și „scroafa spălată iarăși se tăvăleşte în noroi”.

Făgăduința venirii Domnului

3 Preaiubiților, aceasta este cea de-a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă am dorit ca, aducându-vă aminte, să vă trezesc gândirea corectă, ² și să vă reamintesc cuvintele spuse mai dinainte de sfinții profeți, precum și porunca Domnului și Mântuitorului dată prin apostolii voștri.

Disprețul față de venirea Domnului

³ Să știți, mai înainte de toate, că în zilele din urmă vor veni oameni disprețuitori care vor trăi după poftele lor ⁴ și care vor întreba ironic: „Unde este venirea lui, pe care a promis-o?”[†] Pentru că de când au murit[†] strămoșii[†], toate au rămas așa cum erau la începutul lumii![†]

⁵ Ei uită însă cu bună știință că cerurile care erau atunci, demult,[†] și pământul,

cel scos din apă și prin apă, au stat în ființă prin Cuvântul lui Dumnezeu, ⁶ și că lumea de atunci a pierit prin apă. ⁷ Iar cerurile și pământul de acum sunt păstrate prin același Cuvânt pentru foc, fiind păzite în vederea zilei judecății și a nimicirii oamenilor celor necredincioși.[†]

⁸ Dar să nu uitați un lucru, preaiubiților: că la Domnul o zi este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.[†] ⁹ Domnul nu-și întârzie promisiunea, deși unii cred că întârzie, ci are îndelungă răbdare spre binele vostru. El nu vrea să piară nimeni, ci toți să ajungă la pocăință.

Ziua Domnului

¹⁰ Ziua Domnului însă, va veni ca un hoț; atunci cerurile vor dispărea cu un răsunet[†] puternic, elementele universului[†] se vor distruge arzând în foc, iar pământul și tot ce este pe el nu va mai fi.

¹¹ Așadar, dacă toate acestea vor fi nimicite, ce fel de oameni ar trebuie să fiți voi, cu viață sfântă și cu evlavie, ¹² așteptând și grăbind[†] venirea[†] zilei lui Dumnezeu, în care cerurile vor fi distruse în flăcări și elementele universului[†] vor arde

[†] 3.4 Lit.: „venirea cea promisă” [†] 3.4 Lit.: „au adormit”. [†] 3.4 Lit.: „părinții”. [†] 3.4 Lit.: „de la începutul creației”. [†] 3.5 Lit.: „în vechime”. [†] 3.7 Lit.: „celor neevlavioși”. [†] 3.8 Aici nu se stabilește o ecuație biblică de felul 1zi divină = 1000 ani terestre, ci se arată relativitatea și semnificația trecerii timpului la Dumnezeu. El nu întârzie, chiar dacă noi am putea percepe așa lucrurile, ci are răbdare spre mântuire, adică are har. [†] 3.10 Un sunet ca un răget. [†] 3.10 Lit.: „stihile”, adică elementele de bază ale lumii. Unii traduc „corpurile cerești”. [†] 3.12 Sau: „așteptând și anticipând”. [†] Lit.: „arătarea”. [†] 3.12 Lit.: „stihile”, „temeliile lumii”. Unii traduc „corpurile cerești”.

topindu-se! ¹³ Dar noi, după promisiunea Lui, așteptăm un cer nou și un pământ nou, în care va locui dreptatea.

¹⁴ De aceea, preaiubiților, în vreme ce așteptați aceste lucruri, străduiți-vă să fiți fără pată și fără vină, ca să fiți în pace cu El. ¹⁵ Iar îndelunga răbdare a Domnului nostru priviți-o ca mântuire, după cum v-a scris și fratele nostru iubit Pavel, potrivit cu înțelepciunea care i-a fost dată. ¹⁶ Atunci când vorbește despre acestea în toate epistolele lui, unele lucruri sunt mai greu

de înțeles, iar cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor pierzare.

Sfaturi și îndemnuri

¹⁷ Așadar, preaiubiților, știind mai dinainte toate acestea, păziți-vă, ca să nu fiți atrași și voi în rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți siguranța, ¹⁸ ci să creșteți în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava și acum și în ziua veșniciei! Amin.